

for uforfkyldt Varetægtsfængsel, vilde der kunne naas ikke saa ganske Lidt. Den Bei, som man skal se at komme frem ad, er efter min Mening den, at man skal styrke de andre Elementer i Retspleien, som i Løbet af det sidste Aarhundrede ere blevne trængte tilbage. Mine Betragtninger kunne i saa Henseende maaske i nogen Maade falde sammen med den ærede Forslagsstiller's. Det, som ligger allernærmest, er i Virkeligheden, at Befolkningen gjenoptager den gamle Regel i Lovens 1—3 om, at Forhørerne eller Retten skal pleies paa Thinge offentlig. Det er min Overbevisning, at der er et ikke ringe Antal Tilfælde, i Virkeligheden det overveiende Antal Tilfælde, hvor det ikke har noget Stort at sige, at man saaledes lukker Dørene; man kommer i Virkeligheden derved let til at tænke paa gamle Holbergs Ytring: Det Raadstuesager er, som ties bør. Jeg tror, at ved almindelige Tyvs- og Bedragerisager, for ikke at tale om Betleri, Løsgangeri og en hel Del Volds- sager kan Forhør meget vel optages for aabne Døre. Jeg tror, at Paaagjældende saare sjelden har saadanne Hjælpere, der ville vove sig frem til at være Tilhørere, og jeg tror, at Befolkningen i det Hele taget ikke vil hde nogen Medvirkning til at hjælpe dem. Det var altfaa tænkeligt, at man, naar man holdt Forhør for aabne Døre, saa ikke behøvede at gjøre Videre. Det er min Overbevisning, at i saa Tilfælde vilde de Utilbørligheder, der klages over, være ligesom umulige; der kunde ikke være Tale om dem. I de Tilfælde, hvor Dommeren saa fandt det nødvendigt saavel at arrestere Paaagjældende som tillige at holde Forhør for lukkede Døre, maatte det da være et Ombud, der paahvoilede Befolkningen, at være til Stede. Det er imidlertid naturligtvis kun ganske løse Tanker; det er langt fra mig, at jeg i Virkeligheden skulde mene her igennem at have antydet Noget, der praktisk lod sig gennemføre og kunde medføre noget væsentligt Fremskridt. Jeg skal med Hensyn til, hvad der under en anden Sag fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) udtale, at jeg egentlig heller ikke tror, at Indførelsen af særlige Politimestere vil have nogen særlig Betydning. Jeg har allerede tidligere dvælet ved, at jeg tror, det har en ganske betydelig Fordel ved sig, at det er Dommeren, hvis hele Behandling staar under Overdomstolens Kontrol, som nu leder Forhandlingen, og jeg skal bemærke, at det muligvis vil være meget vanskeligt at finde personlige Kræfter, der vare i Stand til at tilfredsstille det Behov, som

den anden Ordning vilde kræve. Men for- øvrigt viser det sig jo, at man ikke er tilfreds med den Ordning, der finder Sted i Kjøbenhavn, hvor Politii og Domstole ere adskilte, men endog bringer bestemte Sigtelser frem mod denne Ordning. Derimod er jeg ganske vist af den Anskuelse, at Tilstedeværelsen af en Retskriver i Virkeligheden vil være en ganske betydelig Binding. Man vil derved have en langt større Garanti for en paalidelig Protokolering af, hvad der er passeret, og det er dog i Virkeligheden det, Bøgten bør lægges paa, naar man vil bryde den Generaadighed, Dommeren har. Jeg skal forøvrigt bemærke, at Henvisningen fra den ærede Forslagsstiller's Side til Forholdene ved Kriminal- og Politiretten jo ikke er saa afgjørende, thi det maa vel nok siges, at nogen egentlig Tigeftillethed ikke er til Stede der. Det er min faste Overbevisning, at en saadan ulykkelig Affære som den, der fandt Sted ved Fejs-Sagerne, aldrig vilde være indtraadt, saafremt der havde været en Retskriver til Stede, og det er ligeledes min Overbevisning, at Utilbørligheder som de, der kom frem under den Mallings-Holm'ske Sag, heller ikke vilde være skete, saafremt en Retskriver havde været til Stede. Der er iøvrigt tillige forffjellige andre Fordele, som ere forbundne med denne Indretning, men jeg skal paa Sagens nuværende Stadium ikke komme videre ind derpaa.

Sold: Efter det udførlige og instruktive Foredrag, vi nu have hørt, maa der være al Anledning for mig til at begrænse mig saa meget som mulig. Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, hvormed den ærede Forslagsstiller indlede sit Foredrag i Dag. Han behyndte med at sige, at den Debat, der fandt Sted her i Thinget den 22de December, var ligesom en Indledning eller Motivering til den Forhandling, som skulde finde Sted her i Dag. Det tror jeg ikke er ganske korrekt; thi ihvorvel det var en livlig Forhandling, der fandt Sted den Dag, tror jeg dog, vi Alle maa erkjende, at det var en meget ensidig Forhandling, hvilket kunde forsvares paa Grund deraf, at det Emne, som forelaa til Behandling, var, hvorledes man skulde beskytte eller give Opreisning til de Ufkyldige, der havde maattet lide Varetægtsfængsel. Det kan vel, siger jeg, derved forsvares, at denne Debat fik en meget ensidig Karakter, men jeg tror, at det er fuldstændig nødvendigt at erkjende, at den Forhandling, der skal finde Sted paa Grundlag af dette Forslag, bør have en ganske anden